

Kotiteollisuus, Kaihola

Rakastamme aivan kuin
tarinaa olisi vielä jäljellä
onnellista loppua
odotamme siellä

miss Jumala nauraa kirkkoille,
papeille, rituaaleille,
kauniille alttaritauluille
koko maailmalle

En voi tarjota lohtua
sillä olen vain ihminen
en voi tarjota Imp
sillä itsekin palelen

Kaikki meistä hamuaa
edes pientä palaa taivaasta
kuolon kainalossa
tällä Kaiholassa

maailmassa, jossa
kivi muuttuu luiseksi nyrkiksi
pilvilinnat tomuksi
haavekuvaksi

En voi tarjota lohtua
sillä olen vain ihminen
en voi tarjota Imp
sillä itsekin palelen
ja maata astelee
varjo mustuvan taivaan
yllä yhä kylmä laulu